

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Miren, és que el seu... *(Veus)* Bé, és que no es pot parlar aquí.

El seu cinisme és molt gran, el seu cinisme és molt gran. Perquè, si n'hi ha una sentència contra una conselleria, és de quan la senyora Catalá estava al capdavant d'educació, *(aplaudiments)* on no va avisar a la fiscalia dels abusos, i hi va haver uns xiquets que van ser abusats, havent-ho pogut evitar. Això és l'única sentència que n'hi ha, a la senyora Catalá. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, demane silenci per a l'oradora que està en l'ús de la paraula.

Té la paraula la il·lustre diputada... Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Ortiz Vilella:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor Puig, yo no sé lo que pasa, que, cuando su hermano tiene que entrar por la puerta del juzgado, usted sale por la de las Cortes. *(Aplaudiments)*

Voy a recordarle algún dato: su hermano Francis, el lunes, declara como imputado por delito contra la hacienda pública, en modalidad de fraude de subvenciones, prevaricación, malversación y, en un futuro muy próximo, lo hará por delito de falsedad de documento mercantil. Mire, en todo este oscuro asunto de corrupción, se encuentra su hermano Francis, su hermano Jorge, su hijo Pau, su padre, su cuñada y, lo que es peor, el gobierno que usted preside, señor Puig. Mientras todo esto es una fiesta familiar, que cuesta dos millones de euros a los valencianos, y que pagamos todos, usted tiene amordazada a la Abogacía de la Generalitat Valenciana.

Por eso, le voy a preguntar: ¿va a seguir regando con dinero público a toda su familia, señor Puig?

Y, en segundo lugar, ¿cuándo va a defender los intereses y el dinero de los valencianos, a través de la Abogacía de la Generalitat, personándose en el caso de su imputado hermano, señor Puig? *(Aplaudiments)*

Muchas gracias.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Señoría, ya que hablamos de fugas, hablemos de tres fugas, también.

La primera es la fuga de la moderación, porque su grupo parlamentario huye ya de la moderación para acercarse... *(Veus)* *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories!

Un segon, un segon...

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

La segunda fuga es la de la realidad. Porque conspiración, conspiración de las inversiones que vienen, conspiración de Volkswagen, conspiración por esos grandes datos de empleo y de economía... *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Un segon, conseller. Un segon, conseller.

Señor Alfredo Castelló, ens deixa vosté continuar? *(Veus)* No torne a interrompre... *(Veus)* No torne a interrompre. No torne a interrompre la sessió de control. *(Veus)* Vosté, i des de la bancada popular. Vosté també interromp moltíssim, i sabem del que estem parlant. No torne a interrompre la sessió de control. *(Veus)*

Un segon, conseller. Esperarem... *(Veus)* Podem continuar?

Disculpe la interrupció, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sí, gràcies, president.

Y la tercera fuga es la fuga de la decencia. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, continuarem amb la sessió de control.

Ara, amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, formularà la síndica, la il·lustre... *(La senyora Robles Galindo mostra la bandera irisada. Aplaudiments)*

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Vaig, president. Un segon.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, president.

Bé, bon dia a totes i a tots.

Benvinguts i benvingudes a les noves incorporacions. Algunes que canvien, alguns nous companys de viatge en el grup parlamentari, i a les noves companyes diputades. Sort i encerts, companyes i companys, perquè els vostres seran els de la societat sencera. Compteu amb Compromís i amb el Botànic per a tot el que calga. Endavant. *(Aplaudiments)*

Bé, president, la pregunta de Compromís hui és molt clara: quin és el full de ruta que té el Consell per a protegir els drets de les persones LGTBI, i els drets i les llibertats de totes les persones?

El 17 de maig de 1990, com *20 de abril*, la cançó de Celtas Cortos, l'OMS va decidir traure de la catalogació de malaltia mental l'homosexualitat. Moltes vegades ens oblidem d'aquestes coses, però sembla que fou ahir, el 1990 no està tan lluny. Per això, el 17 de maig se celebra, o es reivindica, el dia internacional contra la LGTBIfòbia. Això fa que els símbols siguen importants en dies com aquests.

I algú dirà: per què serà tan important això, si això ja està fet? Doncs, mire, resulta que és important perquè el dimarts, en este parlament, es va penjar una bandera, ahí fora, la bandera arc iris. I la resposta automàtica d'alguns *vagos y maleantes* que estan allí asseguts va ser que això s'havia de retirar. S'havia de retirar. *(La senyora Robles Galindo penja la bandera irisada a la tribuna)* Doncs, miren, ací, en el parlament, a on Compromís estiga, mentre el Botànic governe, açò penjarà en totes les institucions públiques. Perquè li volem dir molt clar a tota esta societat que nosaltres estem del seu costat. Perquè a cada xiquet i a cada xiqueta que torna d'haver patit *bullying* en l'escola, la porta de les Corts Valencianes li ha de dir que està al seu costat. Perquè a cada persona trans que, pel simple fet d'expressar la seua identitat, les empreses els fan fora, nosaltres els hem de dir, amb això, que estem al seu costat. Perquè a cada persona que té vulnerats els seus drets pel simple fet d'estimar, nosaltres li hem de dir, amb els nostres colors, que estem del seu costat.

I no s'obliden: no els amagarem mai, no ens cansarem mai de reivindicar-los. Perquè el problema, el problema són les persones que estan generant odi, clar que sí, són els partits polítics que generen odi. Però hi ha un problema que és pitjor encara, que són els que els fan el llit, i els acompanyen i els deixen passar. En Castella i Lleó els donen conselleries; són els qui es fan la foto amb la bandera arc iris hui, i demà, ja si de cas, se m'han oblidat els drets de la gent, en funció del govern de torn que vull tindre. I, per a nosaltres, això no és una moneda de canvi. No és una moneda de canvi. Però, per sort, ací governa el Botànic.

I saben què? Mire, l'altre dia, president, esta setmana ens han preguntat molt sobre el canvi de govern, i hem repetit en reiterades ocasions que allò important són les polítiques que fem al Botànic. Però després, reflexionant en casa, pensava: doncs, tampoc és just, perquè n'hi ha persones que són fonamentals perquè les coses passen. Resulta que les persones com la vicepresidenta Oltra, que es partien la cara en el carrer per defensar els drets LGTBI..., inclosa la T, perquè, últimament, els drets trans sembla que segons el dia. No, no, amb la T dins, perquè són persones i tenen els mateixos drets que tota la resta. Després de lluitar-los en el carrer, quan arribà a les institucions, quina era la millor fórmula de continuar fent això com a govern? Legislant.

Per això, l'altre dia vaig anar a un congrés dels verds europeu i podia contar, i la gent flipava en colors, i explicar la llei trans i la llei LGTBI que tenim al País Valencià, que el Botànic va votar d'una manera molt coherent, amb molta valentia, amb molta capacitat d'arribar a acords. Perquè, per damunt de tot, estaven els drets de totes les persones. I, clar, jo assimile eixa lluita contra la bandera que feien el dimarts, que els venia tan malament, i l'ajunte amb les coses que acabem de vore, amb eixe atac frontal a les persones que defensen certes polítiques. Ho ajunte tot i *entiendo la manía, vice*. Entenc la mania, totalment.

Però que els quede ben clar: ni la bandera ni la *vice* es lleven, mentre Compromís i el Botànic estiguen ací.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Correspondrà al president del Consell la resposta a la qüestió plantejada.

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Robles.

Este dimarts es celebrà el Dia Mundial contra la LGTBIfòbia, coincidint, precisament, com vosté deia, amb un fet bàsic per a l'assumpció dels drets humans. Pareix, i vosté ho deia molt bé, pareix que siga una cosa que ja estava fora de la realitat, que no fora aixina. Però és que estava fora, és que eixa persecució ha existit fins fa dos dies. I la dreta, no s'equivoque, que ningú s'equivoque, la dreta sempre ha estat en contra de qualsevol avanç en la igualtat, sempre. Amb el matrimoni homosexual, ja saben la que van muntar; amb la llei de l'avortament, encara està en el Tribunal Constitucional. La realitat és que els drets costa molt arrancar-los i, finalment, el que hem de tindre en compte és que, com estem veient ara en alguns països, són febles. Perquè,

de vegades, poden haver-hi retrocessos, poden haver-hi contrareformes.

Per tant, que l'OMS diguera que l'homosexualitat no era una malaltia mental a molts ens pot, fins i tot, escarotar, perquè diem: com és possible? Bé, però fins fa molt poc, això era aixina. Va ser una decisió fonamental, no només per a les persones que lliurement han decidit ser homosexuals o transsexuals, sinó que era, sobretot, un fet de decència col·lectiva. És un fet d'humanitat bàsica. Per això és tan important.

Però no podem donar mai per a aconseguits els drets. Cal portar endavant polítiques que facen el més irreversible possible estos drets. Ho estem veient ara el que està passant a Estats Units. Estem veient el que està passant a Bulgària, a Romania, a Eslovàquia. Eixes són situacions que, a més a més, afecten al cor del que són els principis europeus. Però... això està ahí. No està ahí; està ací, lamentablement.

Mire, senyora Robles, en el full d'este Consell, que vosté ja ha anunciat aixina, nosaltres sempre treballarem per a consolidar els drets de totes les persones, independentment de la seua identitat sexual, i l'Estratègia valenciana per a la igualtat LGTBI 2022-2027 precisament és això.

L'estratègia està estructurada en tres eixos. El primer correspon al reconeixement des de les institucions al col·lectiu LGTBI i a la seua participació.

El segon eix, que és el més ampli, comprén totes les actuacions que d'implementar per al reconeixement dels drets de les persones LGTBI: el suport social, l'atenció sanitària en igualtat i reconeixement de la diversitat, la generació d'espais segurs en l'àmbit educatiu, l'avanç cap a una pràctica inclusiva de l'esport, la visibilitat LGTBI des de la cultura i, fonamentalment, la inserció laboral de les persones trans, així com els entorns de treball segur per a les persones LGTBI.

En tercer lloc, el tercer eix se centra en la sensibilització sobre la diversitat LGTBI, l'atenció a les víctimes d'LGTBIfòbia i, també, el reconeixement a la memòria LGTBI.

L'estratègia valenciana per a la igualtat LGTBI és un document obert que té com a principi o objectiu avançar cap a una societat que reconega o valore positivament la diversitat LGTBI i que pose fi a la discriminació per LGTBIfòbia.

En eixe sentit, com sap, s'han produït ja moltes fites: constituir el Consell Consultiu Trans en octubre de 2020, el Consell Valencià LGTBI el 30 de juny de 2021, el servei Orienta –en el qual vicepresidenta ha posat un gran interès– començà a funcionar en 2019 i amb un equip de 19, ara són ja 31 i ja han realitzat 527 atencions per casos d'LGTBIfòbia; tenim per primera vegada una xarxa d'inclusió per a les persones en situació de vulnerabilitat social; també continuem amb una línia específica de subvencions a projectes d'entitats socials per a la igualtat LGTBI; s'ha inclòs el contracte programa 2021-2024 de finançar els ajuntaments de més de vint mil habitants en accions que vagen precisament dirigides a esta superació de la discriminació; s'ha iniciat el treball de l'espai de la memòria LGTBI, i en juliol de l'any passat, com vosté ha dit, presentàrem també el primer informe sobre la implantació de la llei trans.

En educació, que és un pilar fonamental i que el conseller ha fet un gran treball en tota esta qüestió, s'han fet accions molt importants: la creació de la figura dels coordinadors d'igualtat en tots els centres, la formació específica al professorat per a fomentar la igualtat i respecte a la diversitat sexual i, també, tot el que té a vore en les situacions de *bullying*, que malauradament continuen produint-se.

Mire, senyora Robles, als intolerants, que diria el benvolgut Pedro Zerolo, del qual fa farà prompte set anys de la seua pèrdua, els dia això: «Los homosexuales no somos orientaciones sexuales que vagamos por el espacio. Somos sus hijos, sus hermanos, sus compañeros, sus colegas de partido».

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Senyories, continuarem amb la sessió. Ara, amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Ciudadanos, formula la síndica del grup, la il·lustre diputada Ruth Merino.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Merino Peña:

Gracias, presidente.

Antes que nada, mi bienvenida a las nuevas caras. A los nuevos *consellers* les deseo, como se suele decir, suerte y acierto a todos.

Señorías, según datos del CIS y del Eurobarómetro, más del 70% de los españoles desconfían de los políticos del Congreso y del gobierno, más de la mitad cree que el sistema político necesita una reforma integral, el 65% no están satisfechos con el funcionamiento de la democracia, pero –y esta es la parte buena– todos ellos piensan que la democracia es el principal valor que hay que defender.

Yo supongo, señor Puig, que, como yo, no le gusta esta situación y podríamos intentar hacer algo entre todos para revertirla y por eso quería preguntarle: ¿qué cree que puede hacer usted como presidente de la Generalitat para mejorar la imagen que los ciudadanos tienen de la política y de las instituciones?

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Una vegada concretada la pregunta de control, correspon al president del Consell..., té la paraula el president del Consell, Ximo Puig.